

Orzecznictwo przytoczone przez Sąd w przedmiocie zastosowania domniemania zgodności z prawem dotyczy innych sytuacji i nie może zatem zostać przeniesione w odniesieniu do sprawy rozpoznawanej w niniejszym wypadku.

Pominięcie przytoczonych poszlak na istnienie dokumentów

Wnoszący odwołanie ponownie zaprzecza stwierdzeniu Sądu, że nie dostarczył rozstrzygających dowodów na istnienie innych dokumentów.

Błędne niezbadanie argumentu wnoszącego odwołanie w odniesieniu do obowiązku przejrzystości

Wnoszący odwołanie zauważa, że Sąd wychodzi z błędnego założenia co do zgodnego z prawem twierdzenia Komisji dotyczącego istnienia dalszych dokumentów i stąd błędnie pomija argument wnoszącej odwołanie dotyczący zasady przejrzystości.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-443/18)

(2018/C 294/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers, D. Bianchi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że

- nie zapewniając, na terenie obszaru ograniczania rozprzestrzeniania, natychmiastowego usunięcia przynajmniej wszystkich roślin zakażonych *Xylella fastidiosa*, jeżeli znajdują się w strefie zakażonej w odległości 20 km od granicy tej strefy zakażonej z pozostałą częścią terytorium Unii, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 7 ust. 2 lit. c) decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 ⁽¹⁾;
- nie zapewniając, również na terenie obszaru ograniczania rozprzestrzeniania, monitorowania obecności *Xylella fastidiosa* poprzez coroczne badania prowadzone w odpowiednich okresach, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 7 decyzji wykonawczej (UE) 2015/789;
- nie interweniując ponadto stale natychmiast, aby uniknąć rozprzestrzeniania się *Xylella fastidiosa*, przez kolejne naruszenia określonych obowiązków, o których mowa w decyzji (UE) 2015/789, dotyczących stref zakażonych, co umożliwiło późniejsze rozprzestrzenianie się choroby, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 2, 7 i 9 oraz art. 7 ust. 2 lit. c) i art. 7 ust. 7 decyzji wykonawczej (UE) 2015/789, zobowiązaniom, o których mowa w art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE ⁽²⁾ i obowiązkowi lojalnej współpracy wyrażonemu w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;

2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Będące w posiadaniu Komisji dowody, które są oparte na informacjach przekazanych przez Republikę Włoską, kontrole przeprowadzone przez Komisję, opinie naukowe Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i innych organów wskazują spóźnione badania, poważne opóźnienia i uchybienia dotyczące zniszczenia zakażonych roślin nie tylko w dniu wysłania uzasadnionej opinii, ale trwające także w dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie. Komisja uważa zatem, że zostało wykazane uporczywe i ogólne nieprzestrzeganie przez Włochy określonego w ww. artykułach obowiązku zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby.

(¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 3415] (Dz.U. 2015, L 125, s. 36).

(²) Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. 2000, L 169, s. 1).